

Súd: Okresný súd Lučenec
Spisová značka: 7C/373/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6615216156
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Peter Straka
ECLI: ECLI:SK:OSLC:2016:6615216156.5

Rozhodnutie

Okresný súd Lučenec samosudcom Mgr. Petrom Strakom v právnej veci žalobkyni Q. J., K.. XX.XX.XXXX, I. O. J., Y. H., štátny občan SR, zast. X.. U. D., U., W. W. J. T. X.. S. X/A, V., proti žalovanej V. D. W. W..Y..R., H.: XX XXX XXX W. W.P. V. XX, O., G.. U. S. X.. U. D., W..Y..R., W. W. S. XX, O., v konaní o zaplatenie 1 037,85 Eur, takto

rozhodol:

žalovaná je p o v i n á zaplatiť žalobkyni sumu vo výške 1 037,85 Eur spolu s úrokom z omeškania 8,15 % p.a. od 08.09.2015 až do zaplatenia a nahradiť trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia vo výške 355,50 Eur na účet právneho zástupcu žalobkyne do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Súd vo zvyšku žalobu z a m i e t a.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobkyňa sa žalobou podanou tunajšiemu súdu domáhala nároku na zaplatenie 1 037,85 Eur spolu s úrokom z omeškania 8,05 % p.a. od 25.09.2014 do zaplatenia a náhrady trov konania. Žalobu odôvodnila tým, že dňa 06.11.2008 uzatvorila so žalovanou Zmluvu o revolvingovom úvere č. 8200012279, na základe ktorej žalovaný poskytol žalobkyni peňažné prostriedky vo výške 995,82 Eur a žalobkyňa sa zaviazala úver splácať v 48 mesačných splátok po 56,10 Eur vždy k 4. dňu v mesiaci. Žalobkyňa namietla, že úverová zmluva neobsahuje náležitosti podľa zákona č. 258/2001 Z.z. § 4 ods. 2 písm. g) konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru, ktorá podľa žalobkyne musí byť uvedená konkrétnym dátumom a podľa písm. i) výšku, počet, termíny splátok sitiny, úrokov a iných poplatkov, ktorá v úverovej zmluve úplne absentuje. V prípade, že údaj o konečnej splatnosti v zmluve absentuje, považuje sa poskytnutý úver za bezúročný a bezpoplatkový, čoho si žalovaná ako odborne a známy dodávateľ musela byť vedomá. V súvislosti s konečnou splatnosťou spotrebiteľského úveru žalobkyňa uviedla, že predmetná Zmluva obsahuje iba údaj týkajúci sa počtu splátok (48), avšak úmyslom zákonodarcu bolo aby spotrebiteľ bol už pri podpise zmluvy informovaný a uzrozumený so skutočnosťou kedy má nastať konečná splatnosť spotrebiteľského úveru. Pokiaľ ide o legálny výklad (dôvodová správa) je potrebné aby spotrebiteľ už pri podpise zmluvy bol informovaný v akej výške, ako dlho a v akých termínoch je povinný istinu, úroky a iné poplatky. Spotrebiteľ má už pri podpise vedieť aká pomerná časť z uhradenej splátky bude pripísaná na úhradu istiny, aká časť na úroky a aká časť bude pripísaná na úhradu poplatkov. Takýto záver vyplýva aj z rozhodnutia Krajského súdu v Trnave 10CoE/313/2010. Vzhľadom na skutočnosť, že predmetný úver je bezúročný a bez poplatkov, žalovaná nemá nárok na úroky a poplatky, ktoré neboli dojednané, čo zakladá na strane spotrebiteľa nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia. Žalovaná vo forme odkazu v bode 13 uvádza, že zmluvné dojednania sú neoddeliteľnou súčasťou úverovej zmluvy, pričom podľa žalobkyne sa jedná o neprijateľnú zmluvnú podmienku podľa § 53 ods. 1 OZ, nakoľko na spotrebiteľa sa prenáša dôkazné bremeno v otázke či sa skutočne s predloženými zmluvnými podmienkami oboznámil. Takáto generálna klauzula bola posúdená Komisiou na posudzovanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a nekalých obchodných praktík ako neprijateľná. Žalobkyňa zároveň poukázala na rozsudok Okresného súdu Lučenec sp. zn.

13C/101/2015, že kde predmetná zmluva medzi žalobkyňou a žalovanou bola posúdená ako neplatná, pričom rozsudok nadobudol právoplatnosť 28.07.2015. Žalobkyňa namietla výšku úrokovej miery 82,08 % a pri revolvingu 87,96 Eur tak, že tieto sú dojednané v rozpore s dobrými mravmi, pretože niekoľko násobne presahujú bežné úrokové sadzby pre tento typ úveru v čase uzatvorenia úverovej zmluvy (15,77 % priemerná úroková miera). Aj z uvedeného dôvodu je úverová zmluva absolútne neplatná pre rozpor s dobrými mravmi z dôvodu, že definičným znakom úverovej zmluvy je úrok z úveru. Z prehľadu platieb od 06.11.2008 do 24.09.2014 vyplýva, že žalobkyňa čerpala sumu 1 453,57 Eur a uhradila žalovanej sumu 3 562,35 Eur. Takto sa žalovaná bezdôvodne obohatila na úkor žalobkyne sumou 2 108,78 Eur. Žalobkyňa sa o bezdôvodnom obohatení dozvedela od svojho právneho zástupcu v apríli 2015. V konaní si uplatňuje bezdôvodné obohatenie za obdobie od 10.12.2012 do 24.09.2014 vo výške 1 037,85 Eur. Žalovaná ako odborne znalý dodávateľ bola povinná postupovať v súlade s príslušnými právnymi predpismi, ktoré vedieť mala a mohla, preto má žalobkyňa za to, že u žalovanej došlo k úmyselnému bezdôvodnému obohateniu. Žalobkyňa si uplatnila zákonné úroky z omeškania odo dňa nasledujúcom po poslednej splátke, t.j. 25.09.2014. Žalobkyňa tiež argumentovala, že si uplatňuje bezdôvodné obohatenie len za úhrady, ktoré bez právneho dôvodu uhradila žalovanej k 10.12.2012, tzn. 3 roky pred podaním žaloby.

Žalovaná uviedla, že predmetná zmluva o revolvingovom úvere obsahuje všetky zákonom predpísané náležitosti o čom podporne poukazuje aj rozsudok Krajského súdu v Prešove č.k. 13Co/111/2014 ohľadom chýbajúcej náležitosti zmluvy - konečnej splatnosti úveru má žalovaná za to, že v Oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi je táto uvedená, pričom tvorí súčasť zmluvy a zmluvného vzťahu. Toto oznámenie predstavuje akceptáciu predloženého návrhu na uzatvorenie zmluvy. Konečná splatnosť úveru vyplýva aj z počtu splátok. Podľa žalovanej zákon o spotrebiteľských úveroch v čase uzavretia zmluvy o revolvingovom úvere nevyžadoval aby boli sumy istiny, úroku a iných poplatkov tvoriace jednu splátku uvedenej jednotlivito popri sebe. Žalovaná poprela žeby ustanovenie tzv. inkorporačnej doložky predstavovalo neprijateľnú podmienku. Žalovaná uviedla, že podľa § 3 ods. 10 a 11 zákona č. 258/2001 Z.z. nesmie odplata za poskytnutie spotrebiteľského úveru prevýšiť výšku ustanovenú Nariadením vlády, čo v zmysle § 1 ods. 1 Nariadenia vlády č. 238/2008 Z.z. bolo 98,44 %. Z uvedeného dôvodu nejde o rozpor so zákonom. Žalovaná taktiež vzniesla námietku premlčania, žiadala žalobu zamietnuť.

Na nariadenom pojednávaní sa nezúčastnila žalovaná, ktorá súhlasila aby vec sa prejednávala v jeho neprítomnosti, pričom nežiadala o odročenie pojednávania z dôležitých dôvodov. Súd podľa § 101 ods. 2 O.s.p. súd vec prejednal v neprítomnosti žalovanej.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa a prečítaníma zistil nasledovný skutkový stav.

Z dokumentu Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru / Zmluva o revolvingovom úvere č. 8200012280 zo dňa 06.11.2008 vyplýva v zmysle bodu 5 zmluvy - Údaje o požadovanom revolvingovom úvere, dlžník žiada veriteľa o poskytnutie úveru (úverového limitu) vo výške 30 000 Sk, pri splatnosti úveru v počte 48 splátok, splatných vždy k 4. dňu v mesiaci, pričom výška mesačnej splátky predstavuje 1 690 Sk vrátane úrokov. Zmluvná odmena, ktorú musí dlžník zaplatiť je 31 420 Sk. V bode 5 je uvedená predpokladaná RPMN za úver 82,08 %, ročnú úrokovú sadzbu úveru 82,08 %, priemernú RPMN za úver 61,36 %, pri poskytnutej čiastke revolvingu 13 790 Sk. Zmluvná odmena za poskytnutie revolvingu je 26 770 Sk. Predpokladaná RPMN po poskytnutí revolvingu je 73,25 % a ročná úroková sadzba revolvingu je 87,46 %.

Údaje v bode 6 zmluvy - Údaje o schválenom revolvingovom úvere, nekorešponujú údajom v bode 5 - Údaje o požadovanom revolvingovom úvere v údajoch o RPMN za úver, ktorá je 77,03% a v údajoch o predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu, ktorá je 73,75 %.

Z karty klienta vyplýva celkové splatenie zo strany žalobkyne vo výške 3 511,35 Eur.

Z rozsudku Okresného súdu Lučenec č.k. 13C/101/2015-94 z 11.06.2015 vyplýva, že návrh žalovanej (ktorá v konaní pôsobila ako navrhovateľ) voči žalobkyne (ktorá v konaní vystupovala ako odporkyňa) o zaplatenie 532,95 Eur sa zamieťa. Dôvodom skutočnosti je, že zmluva o revolvingovom úvere č. 8200012279 je bezúročná a bez poplatková pre absenciu esenciálnych náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere, keď žalobkyňa obdržala v skutočnosti sumu len 2 342,22 Eur, pričom uhradila sumu vo výške 3 309,90 Eur a teda zaplatila viac než v skutočnosti mala zaplatiť.

Z výzvy na dobrovoľné plnenie zo dňa 04.09.2015 (na čl. 68) vyplýva, že žalovaná bola vyzvaná na zaplatenie bezdôvodného obohatenia 1 453,57 Eur najneskôr do 07.09.2015, pričom žalovaná vo

svojej Odpovedi na výzvu zo dňa 19.11.2015 (na č.l. 71) uviedla, že odmieta a neuznáva bezdôvodné obohatenie žalobkyne.

Podľa § 52 Zákona č. 40/1964 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 43a ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. (Občiansky zákonník, ďalej len "OZ"), prejav vôle smerujúci k uzavretiu zmluvy, ktorý je určený jednej alebo viacerým určitým osobám, je návrhom na uzavretie zmluvy (ďalej len "návrh"), ak je dostatočne určitý a vyplýva z neho vôľa navrhovateľa, aby bol viazaný v prípade jeho prijatia.

Podľa § 43c ods. 1 OZ včasné vyhlásenie urobené osobou, ktorej bol návrh určený, alebo iné jej včasné konanie, z ktorého možno vyvodiť jej súhlas, je prijatím návrhu.

Podľa § 44 ods. 2 OZ prijatie návrhu, ktoré obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny, je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh. Prijatím návrhu je však odpoveď, ktorá vymedzuje obsah navrhovanej zmluvy inými slovami, ak z odpovede nevyplýva zmena obsahu navrhovanej zmluvy. Podľa § 451 ods. 1, 2 OZ, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 456 OZ predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

Podľa § 457 OZ ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

Podľa § 107 ods. 1, 2, 3 OZ (1) Právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. (2) Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo. (3) Ak sú účastníci neplatnej alebo zrušenej zmluvy povinní navzájom si vrátiť všetko, čo podľa nej dostali, prihliadne súd na námietku premlčania len vtedy, ak by aj druhý účastník mohol premlčanie namietat.

Podľa § 517 ods. 1, 2 OZ (1) Dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení. (2) Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 nar. vlády SR č. 87/1995 Z. z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia občianskeho zákonníka v znení do 31.01.2013 výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 10c nar. vlády SR č. 87/1995 Z. z. v aktuálnom znení, ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

Súd na základe zisteného skutkového stavu za aplikácie vyššie uvedených právnych predpisov, súd právne uzatvára:

Súd má zato, že tak ako je formulovaná Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluva o revolvingovom úvere v bode 5 (označené slovom „vyplňte"), z ktorej vyplýva, že ju vyplňala žalobkyňa a v bode 6, z ktorého vyplýva, že je vyplňala žalovaná (označené slovom „nevypĺňajte"), jedná sa o návrh na uzavretie zmluvy a príp. prijatie návrhu. S poukazom na § 44 ods. 2 OZ však vzhľadom nato, že

prijatie zo strany žalovanej má rôzne hodnoty RPNM t.j. 82,08% v porovnaní s 73,75%, ide o prijatie návrhu, ktorý obsahuje zmeny a je v zmysle § 44 ods. 2 OZ odmietnutím návrhu, čím má súd zato, že nedošlo k uzavretiu zmluvy o revolvingovom úvere medzi účastníkmi. Súd vyhodnotil preto predmetnú úverovú zmluvu č. 8200012279 ako neplatnú.

Súd zároveň navyše poukazuje na právoplatný rozsudok Okresného súdu Lučenec 13C/101/2015-94 týkajúci sa identickej predmetnej zmluvy (keďže žalovaná nenamietala právoplatnosť uvedeného rozsudku, čím súd bol uzročený, že sa jedná o právoplatný rozsudok), v ktorom bol samotný úver považovaný za bezúročný a bezpoplatkový, čo bolo dôvodom pre zamietnutie žaloby. Zároveň keďže žalobkyňa vzhľadom k vznesenej námietke premlčania zo strany žalovanej argumentovala tým, že ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, čo bolo vyjadrené v rozsudku Krajského súdu Trenčín 6Co/835/2015-89, kde Krajský súd uviedol, že v čase uzatvárania zmluvy už niekoľko rokov platila pri spotrebiteľských úveroch, pričom o úmyselné bezdôvodné obohatenie kedy sa objektívna premlčacia lehota predlžuje na 10 rokov, ktorá začína plynúť odo dňa keď k bezdôvodnému obohateniu skutočne došlo bez dôvodu či sa o tom oprávnený dozvedel alebo nie. Súd sa so závermi Krajského súdu v Trenčíne stotožňuje, že vzhľadom na existenciu výkon zákona 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch nemožno v prípade žalovanej ako dodávateľky služby ospravedlňovať neznalosť zákona ohľadom náležitosti zmluvy voči žalobkyni ako spotrebiteľky. Podľa súdu uvedené platí aj na ustanovenia OZ. Žaloba bola podaná na súd dňa 20.11.2015, pričom neplatná zmluva medzi účastníkmi konania bola podpísaná dňa 06.11.2008, t.j. okamih kedy objektívne došlo k bezdôvodnému obohateniu je v rámci 10 ročnej premlčacej lehoty, je v rámci objektívnej premlčacej lehoty podľa § 107 ods. 2 OZ. Žalobkyňa v rámci subjektívnej lehoty sa dozvedela o bezdôvodnom obohatení žalovanej až v rámci konania Okresného súdu Lučenec 13C/101/2015 v apríli 2015, t.j. vzhľadom na podanie žaloby je očividne zachovaná aj subjektívna dvojročná premlčacia lehota podľa § 107 ods. 1 OZ. Zároveň žalobkyňa tiež argumentovala, že si uplatňuje bezdôvodné obohatenie len za úhrady, ktoré bez právneho dôvodu uhradila žalovanej k 10.12.2012, tzn. 3 roky pred podaním žaloby. Z uvedených dôvodov súd žalobe vyhovel, pričom mal zato, že vzhľadom nato, že nedošlo k uzatvoreniu platnej zmluvy medzi účastníkmi konania z vyššie uvedených dôvodov, došlo medzi účastníkmi k plneniu bez právneho dôvodu podľa § 451 ods. 2 OZ. Podľa § 457 sú účastníci povinný vrátiť si všetko, čo si navzájom poskytli. Žalobkyňa uhradila žalovanej sumu vo výške 3 562,35 Eur, žalovaná poskytla žalobkyni sumu vo výške 1453,57 Eur, čím došlo k obohateniu žalovanej vo výške 2 108,78 Eur. Žalobkyňa si uplatnila len sumu 1 037,85 Eur, ktorú súd žalobkyni na základe uvedených dôvodov priznal. Pokiaľ ide o úrok z omeškania súd tento priznal v súlade s § 517 ods. 1, 2 OZ a § 3, 10c nar. vlády č. 87/1995 Zb. od 08.09.2015 t. j. odo dňa nasledujúceho po termíne 07.09.2015 (na č. I. 68 a nasl.) od ktorého žalobkyňa vo svojej výzve žiadala priznať bezdôvodné obohatenie voči žalovanej. Vo zvyšku súd žalobu zamietol t. j. v časti uplatneného úroku z omeškania z istiny 8,05 % od 25.09.2014 do 08.09.2015.

Podľa § 137 O. s. p. trovy konania sú najmä hotové výdavky účastníkov a ich zástupcov, včítane súdneho poplatku, ušlý zárobok účastníkov a ich zákonných zástupcov, trovy dôkazov, odmena notára za vykonávané úkony súdneho komisára a jeho hotové výdavky, náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, odmena správcu dedičstva a jeho hotové výdavky, tlmočné a odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát.

Podľa § 142 ods. 3 O.s.p. aj keď mal účastník vo veci úspech len čiastočný, môže mu súd priznať plnú náhradu trov konania, ak mal neúspech v pomerne nepatrnej časti alebo ak rozhodnutie o výške plnenia záviselo od znaleckého posudku alebo od úvahy súdu; v takom prípade sa základná sadzba tarifnej odmeny advokáta vypočíta z výšky súdom priznaného plnenia.

Podľa § 149 ods. 1 O. s. p. ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.

Žalobkyňa bola v konaní úspešná, pričom neúspešná bola len v nepatrnej časti, t. j. úroku z omeškania 8,05 % od 25.09.2014 do 08.09.2015, preto jej súd v súlade s § 142 ods. 3 O. s. p. priznal plnú náhradu trov konania. Žalobkyňa si uplatnila právo na náhradu trov konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia si uplatnil v celkovej výške 335,50 Eur. Tarifná hodnota bola určená zo žalovanej sumy vo výške 61,41 Eur. Právny zástupca žalobkyne si uplatnil náhradu za 4 úkonov právnej pomoci za úkony: prevzatie a príprava zastúpenia, písomné podanie na súd, vyjadrenie k odporu, zastúpenie na pojednávaní 27.04.2016. K tomu uplatnil náhradu režížného paušálu 2 x 8,39 Eur za úkony v roku 2015, 2 x 8,58 Eur za úkony v roku 2016. Súd priznal žalobkyni v súlade s § 137 O. s. p., § 142 ods. 1, § 149 ods. 1 náhradu trov právneho zastúpenia na účet právneho zástupcu, ktoré boli vyčíslené podľa § 10 ods. 1, § 13a ods. 1 písm. a), c), d) 16 ods. 3 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb vo výške 355,50 Eur, ktoré je žalovaná v súlade s § 142 ods.1, § 149 O. s. p. zaplatiť právnenmu zástupcovi žalobkyne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou Okresného súdu Lučenec, Ul. Dr. Herza 14, 984 37 Lučenec na Krajský súd v Banskej Bystrici a to písomne v troch rovnopisoch.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205 a), f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa exekučného poriadku; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.